Bioconductor Lab 6 raport

Celem jest analiza eksperymentu RNA-seq – porównanie wyników ekspresji różnicowej uzyskanych za pomocą różnych pakietów - limma, edgeR, Deseq2

1. Zczytanie macierzy zliczeń z pliku i przygotowanie tebli porównań

Tworzona tutaj lista count_metrices zawiera wyodrębnione fragmenty macierzy zliczeń w taki sposób jak należy porównywać ze sobą próki. Na przykład poniżej pierwsze porównanie:

> data frame	(count n	etrice	- [1])							
<pre>> data.frame(count_metrices[1])</pre>										
DDX11L1	0	0	0	0						
WASH7P	20	29	54	5						
MIR6859-3	0	0	0	0						
MIR6859-2	0	0	0	0						
MIR6859-4	0	0	0	0						
MIR6859-1	0	0	0	0						
MIR1302-11	0	0	0	0						
MIR1302-9	0	0	0	0						
MIR1302-2	0	0	0	0						
MIR1302-10	0	0	0	0						

A2780a i b to próbki kontrolne natomiast próbki PTX są traktowane.

Mamy w sumie 6 takich jak powyżej tabel, gdzie kontrole w każdej są te same a próbki PTX wzrastają z 4 na 8...16..itd. Cyfry te oznaczają dawki leku PTX.

2. Swtorzenie projektu eksperymentu:

```
design <- factor(c('C', 'T', 'C', 'T'))
design <- model.matrix(~design)
design
colnames(design) <- c("Intercept","T")</pre>
```

3. Badanie ekspresji różnicowej

```
results = list()
it = 0
for (matrix in count_metrices){
 it <- it + 1
 matrix <- data.frame(matrix)</pre>
 ### LIMMA ###
  dge <- DGEList(counts=matrix, group = factor(c('C', 'T', 'C', 'T')))</pre>
  #flitorwanie
  keep <- filterByExpr(dge)
  #cat("Number of deleted genes:", sum(!keep), "\n")
  dge <-dge[keep, , keep.lib.sizes=FALSE]</pre>
  #normalizacja
  dge <- calcNormFactors(dge)</pre>
  #ekspresja róznicowa
  v <- voom(dge, design, plot=FALSE)</pre>
  fit <- lmFit(v, design)
  fit <- eBayes(fit)
  t_limma <- topTable(fit, coef=ncol(design), number=Inf)
  t_limma <- t_limma[t_limma$adj.P.Val<0.01,]
  ### EDGE R ###
  y <- estimateDisp(dge,design)
  et <-exactTest(y)
  t_edge <- topTags(et, n=Inf)</pre>
  t_edge <- t_edge$table
  adj.P.Val <- p.adjust(t_edge[,3], method='BH')</pre>
  t_edge <- data.frame(t_edge, adj.P.Val)</pre>
  t_edge <- t_edge[t_edge$adj.P.Val<0.01,]</pre>
  samples <- data.frame(sample=colnames(matrix), condition=factor(c('C', 'T', 'C', 'T')))</pre>
  dds <- DESeqDataSetFromMatrix(countData = matrix,</pre>
                                      colData = samples
                                      design = ~ condition)
  keep <- rowSums(counts(dds)) >= 10
  dds <- dds[keep,]
  dds <- DESeq(dds)
  t_deseq <- results(dds)
  t_deseq <- t_deseq[!is.na(t_deseq$padj) & t_deseq$padj < 0.01, ]
t_deseq <- data.frame(t_deseq)</pre>
 results[[paste('limma', it, sep = "_")]] <- t_limma
results[[paste('edger', it, sep = "_")]] <- t_edge
results[[paste('deseq', it, sep = "_")]] <- t_deseq</pre>
```

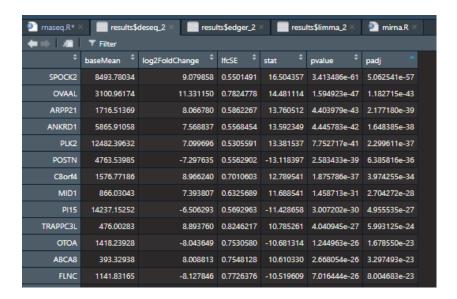
Powyższa pętla dokonuje wszystkich niezbędnych kroków (filtrowani, analiza, ekspresja różnicowa) w analizie i dodaje tabele z genami o ekspresji różnicowej na listę results. Każda tabela zostaje przefiltrowana tylko do genów o adj p value < 0.01. W efekcie posiadamy na liście wyniki nazwane według konwencji limma_1..limma_6 i analogicznie dla pozostałych pakietów

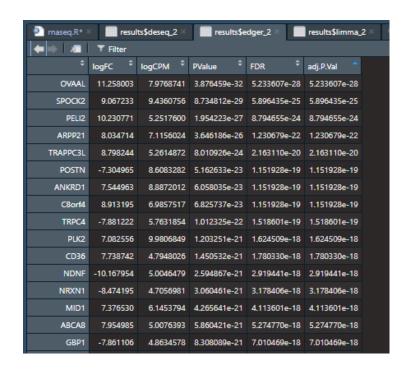
4. Interpretacja wyników

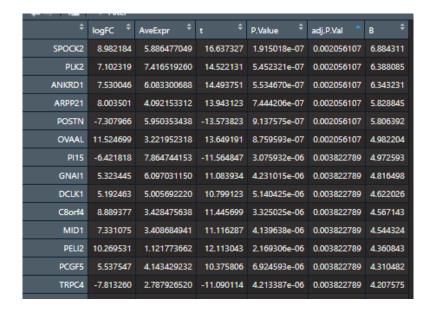
Do wyżej sworzonej listy możemy łatwo się odwoływać aby zbadać wyniki poszczególnych porównań.

a. Diagramy Venna dla różnych porównań względem wszystkich metod:

Przykładowe fragmenty stworzonych tabel z genami (dla próbek A8PTX):

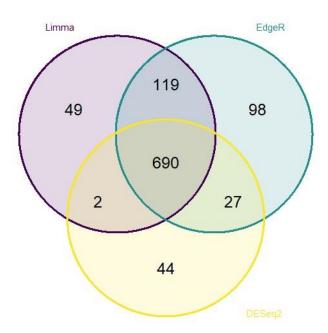

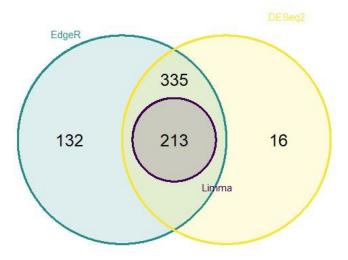
Diagramy venna dla wszystkich porównań w zależności od metody:

Porównanie 4PTX:

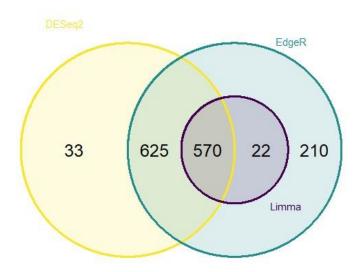
Wiele genów bo aż 690 jest wspólnych dla wszystkich metod. W dodatku widzimy, że edgeR i Limma mają ze sobą również wiele – 119 wspólnych genów – dużo więcej niż Deseq z pozostałymi pakietami. W dodatki widać że ogólnie edgeR wykrył największą liczbę genów.

Porównanie 8PTX:

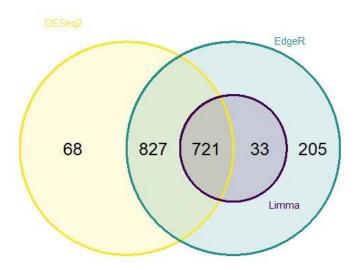
Tutaj ciekawy wynik – genów dla limmy jest dość mało i wszystkie zostały wykryte zarówno przez Deseq i EdgeR. Edge I deseq bardzo duża zgodność. EdgeR ponowanie największa liczba genów.

Porównanie 16PTX:

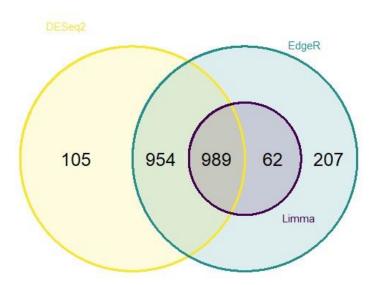
Duża zgodność między wszystkimi metodami – 570 genów. W ogólności widać już trend, że Limma jest często bardziej zgodna z EdgeR (poza wcześniejsztm porównaniem.)

Porównanie 32PTX:

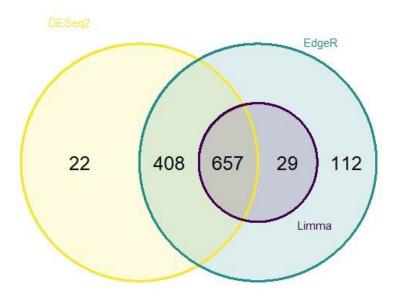
W ogólności wykryto trochę więcej genów niż w pozostałych porównaniach. Reszta obserwacji zostaje podtrzymana.

Porównanie 64PTX:

Jeszcze więcej genów i brak nowych obserwacji. Ten schemat jest obserwowany już 3 raz z rzędu.

Porównanie 128PTX:

Kod do generowania diagramów:

```
library(VennDiagram)
library(tidyverse)

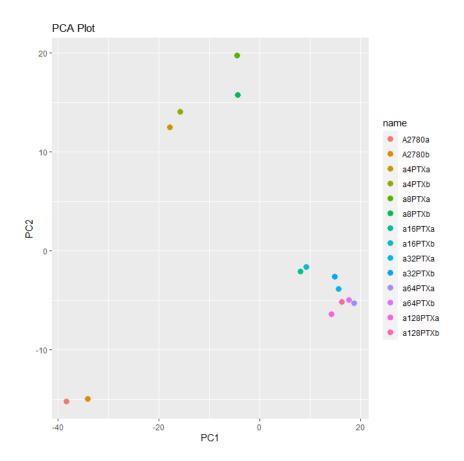
venn.diagram(
    x = list(rownames(results[16]$limma_6), rownames(results[17]$edger_6), rownames(results[18]$deseq_6)),
    category.names = c("Limma", "EdgeR", "DESeq2"),
    filename = './venn.png',
    output = TRUE,
    imagetype="png",
    height = 480 ,
    width = 480 ,
    width = 480 ,
    resolution = 300,
    compression = "lzw",
    lwd = 1,
    col=c("#440154ff", '#21908dff', '#fde725ff'),
    fill = c(alpha("#440154ff",0.3), alpha('#21908dff',0.3), alpha('#fde725ff',0.3)),
    cex = 0.5,
    fontfamily = "sans",
    cat.cex = 0.3,
    cat.default.pos = "outer",
    cat.pos = c(-27, 27, 135),
    cat.dist = c(0.055, 0.055, 0.085),
    cat.fontfamily = "sans",
    cat.col = c("#440154ff", '#21908dff', '#fde725ff'),
    rotation = 1
}
```

b. Principal component analysis:

```
rld = rlog(dds)
ret = plotPCA(rld, ntop = 200, returnData=TRUE)

legend_order <- c("A2780a", "A2780b", "a4PTXa", "a4PTXb", "a8PTXa", "a8PTXb", "a16PTXb", "a16PTXb", "a32PTXb", "a32PTXb", "a64PTXa", "a64PTXb", "a128PTXb")

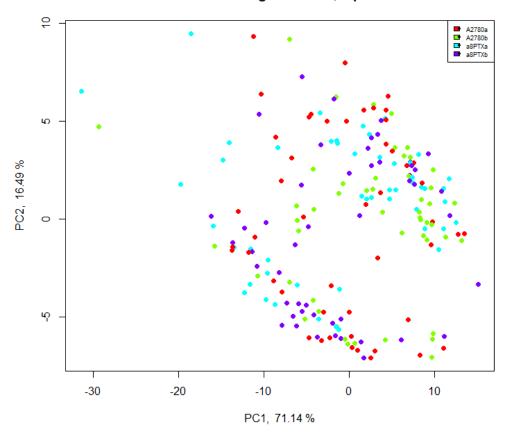
ggplot(ret, aes(x = PC1, y = PC2, color = name)) +
    geom_point(size = 3) +
    scale_color_discrete(limits = legend_order) +
    labs(title = "PCA Plot", x = "PC1", y = "PC2")
```


Widać na wykresie, że mamy 3 klastry wyznaczone na podstawie 2 składowych głównych w naszych danych (do analizy użyto całej tabeli zliczeń dla wszystkich próbek). Można zauważyć, że próbki kontrolne tworzą osobny klaster mocno oddalony od próbek traktowanych. W dodatku próbki traktowane tworzą dwa osobne klastry – jeden z nich o małych dawkach leku PTX (4 i 8) a drugi skupia pozostałe próbki traktowane większymi dawkami.

To jest klastrowanie próbek, natomiast można też poklastrować geny z danych próbek, poniżej klastrowanie genów (200 o największej wariancji) z porównania 8PTX:

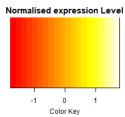
Genes with high variance, top 200

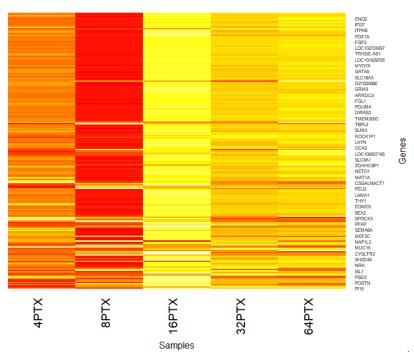
Niestety ciężko tu wysnuć jakieś wnioski, raczej nie ma podziału na klastry.

c. Mapa ciepła

Mapa ciepła dla kilku próbek PTX z zastosowania metody Deseq2. Liczba wspólnych genów ulegających różnicowej ekspresji (adj. Pval < 0.01) w próbkach 4,8,16,32 i 64 PTX to 235.

Heatmap of Deseq2

Powyższą heatmapę należałoby interpretować tak, że przy dawce 4PTX zmiana ekpresji jest najmniejsza, przy dawce 8PTX następuje bardzo duża regulacja negatywna ekspresji genów, przy dawce 16PTX mamy olbrzymi przeskok do bardzo silnej nadekpresji, później przy dawce 32PTX znowu przeskok do raczej delikatnej regulacji dodatniej, i przy dawce 64PTX znowu silniejsza regulacja dodatnia.

Jest to dość dziwna zależnośc.

*oczywiście po prawej stronie wykresu nie mieszczą się wszystkie 235 genów, bo wykres jest za mały, więc nie jest to zbyt informatywne, ale można podejrzeć przynajmniej część nazw genów z tego zbioru.

d. Correlation plot:

Za pomocą poniższego kodu dla wyników DESEQ2:

```
res_des_1 <- results[3]$deseq_1
res_des_2 <- results[6]$deseq_2
res_des_3 <- results[9]$deseq_3
res_des_4 <- results[12]$deseq_4
res_des_5 <- results[12]$deseq_5
res_des_6 <- results[18]$deseq_6

row_names_1 <- rownames(res_des_1)
row_names_2 <- rownames(res_des_2)
row_names_3 <- rownames(res_des_3)
row_names_4 <- rownames(res_des_4)
row_names_5 <- rownames(res_des_5)
row_names_6 <- rownames(res_des_6)

## pod cor

common_row_names <- Reduce(intersect, list(row_names_5, row_names_6))
res_des_1 <- res_des_5[common_row_names, ]
res_des_2 <- res_des_5[common_row_names, ]
res_des_2 <- res_des_6[common_row_names, ]
res_des_1 <- na.omit(res_des_1)
res_des_2 <- res_des_6[sommon_row_names, ]
res_des_1 <- res_des_1$log2FoldChange < 0
regative_des1 <- res_des_1$log2FoldChange < 0
regative_des2 <- res_des_2$log2FoldChange | 0
regative_des2 <- res_des_1$log2FoldChange | 0
regative_des3 <- res_des_1$log2FoldChange | 0
regative_des4 <- res_des_1$log2FoldChange | 0
regative_des5 <- res_des_1$log2FoldChange | 0
regative_des6 <- res_des_1$log2FoldChange | 0
regative_des7 <- res_des_1$log2FoldChange | 0
regative_des8 <- res_des_1$log2FoldChange | 0
regative_des9 <- res_des_2$log2FoldChange | 0
regative_des9 <- res_des_1$log2FoldChange | 0
regative_des9 <- res_des_1$log2FoldChange | 0
regative_des9 <- res_des_2$log2FoldChange | 0
regative_des9 <- res_des_2$log2FoldChange | 0
regative_des9 <- res_des_1$log2FoldChange | 0
regative_des9 <- res_des_1$log2FoldChange | 0
regative_des9 <- res_des_2$log2FoldChange | 0
regative_des9 <- res_des_1$log2FoldChange | 0
regative_des9 <- res_des_1$log2Fold
```

Stworzono tabelę w excelu:

А	В	С	D	Е	F	G
sample	A/4PTX	A/8PTX	A/16PTX	A/32PTX	A/64PTX	A/128PTX
A/4PTX	1	118	114	103	105	94
A/8PTX	311	1	98	81	79	65
A/16PTX	279	264	1	379	402	385
A/32PTX	262	297	379	1	657	361
A/64PTX	250	279	364	714	1	442
A/128PTX	249	281	352	402	417	1

Niestety mam problemy ze stworzeniem wykresu corrplot.